

Geny ogłoszeń

za wiersz milimetry przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc., a świąteczne 25 proc. drobne ogłoszenia po 10 groszy. Dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł.

Konto czekowe 304.247
P.K.O. Katowice

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.
Redaktor naczelny: WITOLD FABRYCY.

Prenumerata wynosi miesięcznie

zł. 2.—

Adres Redakcji, Agencji i Drukarni: Sosnowiec, ul. 1^a Redakcji, tel. 4-94.

Konto czekowe 304.247
P.K.O. Katowice

ODDZIAŁY: KIELCE, Kilińskiego 18, tel. 507; BĘDZIN, Malachowskiego 24, tel. 5-98; DĄBROWA, 3-go Maja 14, tel. 2-77; ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. nr. 97; CZELADŹ, Rynek, nr. 8, tel. 42; GRODZIEC, ulica Kościuszki tel. 16.

FRONT NIEMIEC - WŁOCH - WĘGIER

Zdemaskowanie sensacyjnego paktu. -- Korytarz pomorski za Dalmację.

PARYŻ, 9. 2. Herriot zajmuje się w „Ere Nouvelle“ ostatnimi wypadkami w Niemczech, a szczególnie ofensywą hitleryzmu przeciwko państwu pruskiemu i demokracji. Zaznacza on w końcu, iż Francja otrzymuje szczególne informacje o poparciu, jakiego Hitler de znajduje zewnątrz kraju i dodaje w związku z tem tajemniczo:

„Nasi przyjaciele jugosłowiańscy są Niemniej zaniepokojeni, niż nasi przyjaciele polscy“.

Co ostatnie te słowa mają znaczyć wyjaśniają zamieszczone przez dzisiejszą prasę szczegóły z posiedzenia komisji spraw zagranicznych izby. Całe posiedzenie, jak się okazuje, poświęcone było sprawie stosunków niemiecko-włosko-węgierskich.

Prawicowy poseł Ybarnegary dowodził, iż posiada wiadomości, że między temi trzema państwami podpisany został w dniu 7 sierpnia ub. r. pakt ofensywno-defensywny.

Herriot określił obecną sytuację na terenie polityki zagranicznej jako bardzo poważną, wskazując, że walka, jaką Hitler wypowiedział komunizmowi, przyczynić się może do polepszenia stosunków francusko-sowieckich. W związku z tem zakomunikował Herriot deputowanym, że w najbliższym czasie stworzone zostaną stanowiska attachés wojskowych przy ambasadach w Moskwie i w Paryżu.

Ybarnegary w dalszym przemówieniu wyraził przypuszczenie, że Hitler w najbliższych dniach zamierza zapropnować Francji i innym mocarstwom sojusz przeciw komunizmowi. Sprawa sojuszu niemiecko-włosko-węgierskiego znalazła także odgłos w prasie. Sprawozdawca polityczny „Revue des Hautes Mondes“ Rene Pinon zamieszcza w tygodniku „Capital“ artykuł o Hitlerze i Mussolinim, przychem również

mówi o owym tajnym sojuszu.

W pakcie tym Włochy miały się zobowiązać do poparcia Niemiec w od-

skaniu „korytarza pomorskiego“, zaś Niemcy mają Włochom pomóc do zdobycia Dalmacji.

Groteskowe zarzuty opozycji.

MINISTER PIERACKI O SŁUŻBIE BEZPIECZEŃSTWA W POLSCE

WARSZAWA, 9. 2. (wł.) Na dzisiejszym posiedzeniu sejm trwała w dalszym ciągu dyskusja nad budżetem ministerjum spraw wewnętrznych.

Dłuższe przemówienie wygłosił poseł Duch (BB.), który rozprawił się z zarzutami opozycji co do represyj władz administracyjnych i policji wobec ludności.

Posel Duch stwierdził, że zarzuty opozycji mają niejednokrotnie charakter groteskowy i anegdotyczny. W pewnym wypadku opozycja żaliła się, że policja pobila aresztowanych, a później poddała ich elektryzowaniu. Po przeprowadzeniu śledztwa okazało się, że w miejscowości tej niema nawet światła elektrycznego.

Z kolei zabrał głos minister Pieracki, który omówił sytuację przed rokiem 1926, kiedy to każde stronnictwo siedziało w jakimś ministerjum, uważając je za swoje podwórko.

Minister zastarzał się przeciwko insynuacjom, jakoby Polska była państwem policyjnym — każdy obywatel ma w Polsce prawo do opieki, a policja walczy z anarchją, którą chcieliby widzieć w kraju przedstawiciele niektórych ugrupowań.

Po wyczerpaniu dyskusji nad budżetem min. spr. wewnętrznych, sejm przystąpił do dyskusji nad budżetem ministerjum sprawiedliwości. Budżet ten referował poseł Seidler.

Wyrok w procesie Centrolewu ogłoszony będzie w sobotę

PRZEMÓWIENIA PROKURATORÓW.

WARSZAWA, 9. 2. (wł.) W procesie Centrolewu przemawiali dziś prokuratorowie. Pierwszy zabrał głos prok. Razu, który omówił szeroko podłożone wystąpienia poselskich, które skoordynowano później w Centrolewie. Rzucono hasło, że musi decydować ulica i robić wszystko, aby masy wyszły na ulicę. Z kolei prokurator zajął się działalnością poszczególnych oskarżonych.

Następnie przemawiał prokurator Grabowski, domagając się zaostrzenia kary.

Dłuższy ustęp swego przemówienia prokurator poświęcił ostatniej demonstracji oskarżonych i obrony, nazywając opuszczenie sali zwykłym trickiem, bluffem, obliczonym na efekt w kraju i zagranicą.

Wyrok ogłoszony będzie w sobotę.

Arsenał króla bandytów sprzedany z przetargu.

PARYŻ, 9. 2. — W Ajaccio na Korsyce odbył się publiczny przetarg broni i amunicji, skonfiskowanej podczas ostatniej wyprawy przeciwko bandytom. Najwyższą cenę 750 franków, uzyskano za karabin „króla bandytów“

Romanetti. Szytlet jego, pokryty charakterystyczną rdzą, powstała z plam krwi, sprzedano za 180 franków, natomiast luneta, na której napisał: „widzę wszystko z Punty“, gdzie miał kryjówkę, — poszła za 25 franków.

Nieudała ucieczka samolotem z legji cudzoziemskiej.

PARYŻ, 9. 2. — Dwaj żołnierze 1-go pułku legji cudzoziemskiej, stacjonowanego w Saida, niemiec i szwajcar, zakradli się w nocy do hangaru lotniczego, wytoczyli na lotnisko samolot i zamierzali właśnie uruchomić motor,

gdy zostali zauważeni przez posterunek.

Zaalarmowana warta poczęła obustronnie ostrzeliwać.

Szwajcar zbiegł, zraniony zaś i ujęty niemiec zeznał, iż wraz z kolegą zamierzał uciec samolotem do Włoch.

Pościg za zbuntowanym okrętem holenderskim

RYGA, 9. 2. (PAT.) Nowa depesza radjowa podpisana przez załogę „Zeven Provincien“ prosi o poinformowanie władz, iż nie zamierzano popełnić żadnego aktu gwałtu, pragnąc jedynie zaprzestować przeciwko obniżeniu wyposażenia.

Według ostatnich oficjalnych wiadomości, okręt posuwa się wzdłuż wybrze-

ży Sumatry z prędkością 7 węzłów na godzinę. Z kół oficjalnych holenderskich informują, że spotkania ze zbuntowanym okrętem należy oczekiwać dziś lub w piątek. Władze holenderskie domagają się bezwarunkowej kapitulacji. W razie oporu okręty wojenne, biorąc udział w pościgu rozpoczną niezwłoczny ogień.

WYROK SĄDU W KATOWICACH w zatargu między lokatorami a ZUPU.

Lokatorzy domów w Katowicach za kładu ubezpieczeń w Królewskiej Hucie — w związku z obniżeniem plac, domagali się obniżenia komornego.

Zakład żądał tych nie chciał uwzględnić. Utworzony komitet lokatorów postanowił sam obniżyć komorne o 40 proc. i w tym stosunku czynsz został wpłacony.

Zakład ubezpieczeń zaskarżył komitet lokatorów do sądu o wpłacenie reszty komornego.

Wzorem sądu cywilny w Katowicach skargę zakładu ubezpieczeń odrzucił.

ARMJA BEZROBOTNYCH WZRASTA W ANGLJI.

LONDYN, 9. 2. Ogłoszona przez władze statystyka wykazuje na znaczny wzrost bezrobocia.

Liczba pozbawionych pracy, otrzymujących wsparcia, wynosiła w ostatnim tygodniu stycznia okragle 3 miliony osób, czyli o 175.000 więcej, niż w styczniu roku ubiegłego.

WALKI BRATOBÓJCZE W NIEM. CZECH.

BERLIN, 9. 2. (wł.) Bójki i rozprawy uliczne w Niemczech nie ustają. W Charlottenburgu doszło dziś do bójki, w czasie której poraniono kilka osób. Podobnie krwawe bójki miały miejsce w Królewiecu.

ZADANIA NIEMIEC W SPRAWIE ZBROJEŃ.

GENEWA, 9. 2. — Delegacja niemiecka na konferencję rozbrojeniową przygotowuje nowe żądania, zmierzające do rozszerzenia przyznanego Niemcom równouprawnienia w dziedzinie zbrojeń uchwałą z 11-go grudnia 1932 r., powziętą przez pięć mocarstw. Żądania te mają Niemcy przedstawić na konferencji rozbrojeniowej w poniedziałek.

WYROKI NA SZPIEGÓW.

LWÓW, 9. 2. — Skazano na 6 lat więzienia Michała Chama z Rawy Ruskiej za szpiegostwo.

WILNO, 9. 2. — Sąd okręgowy skazał Eugenjusza Jagodowskiego za szpiegostwo na 6 lat więzienia.

LITWINI PRZECIWI NIEMCOM.

Niemcy żądają przyłączenia Litwy do Rzeszy.

RYGA, 9. 2. Wieści, napływające z Kowna, świadczą, że litwini coraz bardziej zaniepokojeni są stosunkiem Niemców do Litwy. Szczególniej zaniepokojeni są litwini atakami niemieckimi na Klajpedę.

Pismo „Trimitas“ pisze, że Niemcy nie cofają się przed wysiłkiem wileńskiego zatargu z Polską, aby skusić Litwę. Usiłują oni obudzić w narodzie litewskim nadzieję, że jedynym wyjściem dla Litwy jest połączenie z Rzeszą.

„Trimitas“ wyraża przekonanie, że zdradzieckie metody Niemców spotykają się z należyta oceną wśród społeczeństwa litewskiego.

SAMOBÓJSTWO KUPCA W RADOWIE.

RADOM, 9. 2. (wł.) Dziś popełnił samobójstwo, podrywając sobie gardło brzytwą, 78-letni kupiec Silberstein. — Przyczyną rozpaczliwego kroku było bankructwo sędziwego kupca.

ZGON KARDYNAŁA.

RYM, 9. 2. (PAT.) Zmarł tu dziś kardynał Finewirth, lat 88, zmarły kardynał otrzymał purpurę z rąk papieża Benedykta 15-go w 1915 roku.

ROZSTRZELANO 30 GWARDZISTÓW W PEKINIE.

TOKJO, 9. 2. W Pekinie rozstrzelano 30 oficerów i żołnierzy należących do gwardji Czang - Hsue - Liang, którzy zbuntowali się w końcu ub. miesiąca.

ZIEMIA DRŻY W NIEMCZECH.

BERLIN, 9. 2. (wł.) W Mannheim powtórzyły się dziś wstrząsy ziemi, które trwały dwie minuty. Ludność ugarnęła trwoga. Straty zdają się być duże, z uwagi na to, że wstrząsy były dość silne.

Stan zatrudnienia w górnictwie, przemyśle i na robotach publicznych.

Według najnowszych obliczeń, stan zatrudnienia w górnictwie, hutnictwie, przemyśle i na robotach publicznych na dzień 1 stycznia 1933 roku przedstawiał się następująco:

Górnictwo — 109.232 zatrudnionych robotników, hutnictwo — 31.491, przemysł przetwórczy — 278.038, warsztaty kolejowe i wytwórnie wojskowe — 52.890, elektrownie i wodociągi — 6.665, oraz roboty publiczne — 17.455 robotników.

W przemyśle przetwórczym czynnych było 3.617 zakładów. Robotników, pracujących przez wszystkie dni w tygodniu było 145.223, częściowo zatrudnionych zaś — 135.973. Przez 4 — 5 dni w tygodniu pracowało 96.604 robotników, przez 1 — 3 dni w tygodniu pracowało 39.369 osób.

Na jednego robotnika przypadało w przemyśle przetwórczym przeciętnie tygodniowo 39,4 godzin pracy.

—o—

Kto wygrał na loterii?

WARSZAWA, 9. 2. —
Zł. 50.000 na n-ry: 76066 126005
Zł. 20.000 nr. 133713.
Zł. 10.000 na n-ry: 21784 52069
89218 107384.
Zł. 5.000 na n-ry: 56700 62783
69325 108682.

Zł. 2.000 na n-ry: 1310 4114 12815
22644 42325 55255 62270 81542 94000
105072 112428.

Zł. 1.000 na n-ry: 85406 106371.
Zł. 500 na n-ry: 41490 59897
80120 83119 84120 91833 102524
115314 121102 130985 141033.

Zł. 400 na n-ry: 5912 16408 22369
23187 26965 37722 38452 41097 44472
49034 50270 55972 57012 61866 65301
118666 120044 121572 125898 128246
133149 142799 147440.

Zł. 300 na n-ry: 235 7239 10138
15741 16577 17126 19309 24727 25325
32346 348 34850 41482 45547 604
49834 51590 52749 53581 54591 59391
60933 61282 62528 62955 64810 67120
69723 74948 85056 81213 83853 53856
84298 94700 97808 98091 101890
105082 109138 112779 117524 872
119816 126396 130818 136021 477
137142 390 138199 139672 141926
144184 703 145264.
452 85689 87479 91512 92388 94577

Premje (zł. 100.000 premij podzielonych zostanie między ponownie wygrujące losy w zależności od ilości tychże. Wysokość poszczególnych premij ustalona zostanie po ciągnięciu 4-ej klasy).

7 311 1277 1310 3600 4185 5952
6783 8466 718 10710 777 926 12129
213 13771 15183 18212 18312 19206
20411 21665 772 23988 26965 986
27082 28181 28683 29271 681 30215
826 33208 35537 39061 40442 40963
43329 51046 53007 281 581 54591 919
55119 56297 827 57824 836 60478 535
62008 63569 64424 854 65992 64472
66717 695 67635 71367 710093 65577
631 76830 79023 333 78577 81542
84107 235 85052 86312 87363 449 535
90137 91797 93597 94700 99942
102522 103755 105034 540 106218
107291 111011 112779 114346 116086
312 634 117024 936 118158 413 666
119183 260 759 120711 122781 123566
125613 26005 203 127924 128658
130277 229 130469 131506 606 132548
632 641 136092 139463 140107 141926
142865 143925 144184 951 145861
14803 989.

ODZNACZENIE DR. PIWOWARA.

Znany geolog dr. Adam Piwowar, prezes rady miejskiej w Dąbrowie odznaczony został Gwiazdą Górnośląską za prace plebiscytowe.

Należy nadmienić, że dr. Piwowar, w czasie kiedy jeszcze sprawował urząd prezydenta Dąbrowy, jeden z pierwszych w Zagłębiu zorganizował akcję aprowidowania powstańców śląskich.

Na straży polskiego morza

W trzynastą rocznicę objęcia wybrzeży Bałtyku

Dzisiaj mija trzynaste lat od tej wiekopomnej chwili, kiedy Polska objęła w posiadanie wybrzeże polskiego morza — właściwie skromny skrawek wybrzeża Bałtyku, mający w krętej swojej linii wszystkiego 75 kilometrów długości. Pomimo, iż właściwie postawiliśmy w ten sposób zaledwie stopę nad morzem, to jednak znaczenie tego faktu dla naszego państwa i narodu jest olbrzymie.

Uzyskaliśmy dostęp do morza, mamy wybite to „okno“ na dalekie przestrzenie oceanów, oblewających kontynenty całego globu ziemskiego, na których to przestrzeniach przy obecnym rozwoju komunikacji leży, znaczna część przyszłości każdego państwa i każdego narodu. Ten dostęp do morza czyni z naszego społeczeństwa jeden z narodów, należących do wielkiej rodziny ludów światowych, otwiera przed nami szerokie horyzonty międzynarodowej wymiany, dalekie perspektywy patrzenia na świat, daje pierśom naszym pełny oddech swobodnej komunikacji ze wszystkimi ludami i wszystkimi lądami.

Przez owe trzynaste lat, które upłynęły od czasu postawienia po raz pierwszy stopy polskiej nad Bałtykiem, stopa ta zdążyła stanąć twardo i mocno, wrosnąć już niejako w tę ziemię bałtyckiego Pomorza, która od prawników była słowiańska i polska i po wiekach znów do Polski wróciła.

Aczkolwiek pierwsze lata naszego posiadania wybrzeża bałtyckiego należały do tych lat, w których państwo polskie musiało walczyć z trudnymi warunkami początków istnienia każdego organizmu państwowego i aczkolwiek wiele innych zadań pierwszorzędnej znaczenia stało przed nami do wykonania równocześnie — potrafiliśmy okazać światu, że ten dostęp do morza nie tylko był nam potrzebny, ale także, że potrafimy go wykorzystywać. Uzasadniliśmy gospodarczo swą władzę nad polskim morzem i nad tą częścią wybrzeża Bałtyku.

Wystarczy wspomnieć tylko, że Gdańsk dzięki Polsce powiększył o wiele, w stosunku do czasów przed wojennych, swoje obroty handlowe i żeglugowe jako port, że obok tego Polska sama stworzyła dwa inne porty bałtyckie: Gdynię, która jest już światowo znanym portem, oraz Tezew, nad Wisłą położony, rzeźmy port bałtycki, który ma specjalne warunki rozwoju jako port drzewny. W dążeniu do stabilizacji naszego panowania nad tą częścią Bałtyku, nie tylko zbudowaliśmy i roz-

budowujemy nadal własne porty, ale stworzyliśmy także własną flotę handlową i wojenną, oraz dokonaliśmy gruntownej rozbudowy naszego wybrzeża.

Dzisiaj gdy już trzynaste lat upływa od chwili, jak objęliśmy polskie morze w posiadanie, chcemy tylko stwierdzić fakt, że trzymamy to morze mocno, że rozwijamy energicznie morską stronę naszego życia państwowego i gospodarczego społecznego i gdyby w międzyczasie nie nadszedł dotkliwy kryzys gospodarczy, wstąpilibyśmy już dawno na drogę wyzyskania wszystkich wynikających z posiadania własnego morza możliwości.

I gdyby nawet nie było innych argumentów, to widoczne rezultaty, wszystkich tytanicznych wysiłków, których Polska w ciągu trzynastu lat swej gospodarki na odzyskanem

wybrzeżu Bałtyku dokonała, są aż nadto wystarczającą legitymacją do jej bezspornych praw do posiadania własnego brzegu morskiego. Rezultaty tej pracy niech będą zarazem jedyną milezącą odpowiedzią na wysiłki naszych wrogów w kierunku pozbawienia nas tych brzegów morskich, gdyż innej odpowiedzi się nie doczekają.

Mając w pamięci słowa prezydenta Rzplitej Mościckiego, że „ziemia pomorska nigdy nie może się stać obiektem przetargów w polityce światowej, gdyż na straży zawarłych traktatów stoi cała Polska“ — możemy z całym spokojem zwrócić oczy, serca i wysiłki nasze ku morzu polskiemu, na którego straży stoi milion bagnetów polskich, oraz wszystkie narody Europy, pragnące szczerze pokoju i pokojowego rozwoju ludzkości.

Eug. Drzazdzanka.

W TRZYNASTĄ ROCZNICĘ!

OPARLIŚMY SIĘ SILNĄ STOPĄ O BRZEG MORSKI
I ŻADNA NAS STĄD SIŁA NIE RUSZY JUŻ WIĘCEJ.
TEGO, CO DAŁO MESTWO I TRAKTAT WERSAŁSKI,
STRZEC BĘDZIEMY NAJWIERNIEJ, KOCHAĆ NAJGORĘCEJ!

NA FALE, CO OD WIEKÓW NIE STAJĄ W SWYM BIEGU
KŁADZIE SIĘ POBLASK MOCNY OD ŚWIATEŁ ROZEWIA,
ZATKNIĘTY WŁADCZĄ RĘKĄ NA KASZUBSKIM BRZEGU
SZTANDAR RZECZPOSPOLITEJ NA WICHRZE POWIEWA.

Z POSZUMEM FAL, CO O BRZEG BIJĄ NIESTRUDZONE,
JAKBY ZAPEWNIĆ CHCIAŁY O SWEJ GOTOWOŚCI,
ŁĄCZY SIĘ SZUM SZTANDARU W JEDNO ZGODNE BRZMIENIE

W CUDNĄ PIEŚŃ O POKOJU, WYTRWANIU, WOLNOŚCI!...

A GDY SIĘ DOBRZE WSLUCHASZ, TO W FAL ROZHOWERZE
USŁYSZYSZ JEDNO ZDANIE, CO BRZMI UROCZYŚCIE:
NA NIC OBCA ZACHŁANNOŚĆ. — WYTRWAMY. — BO MORZE
BYŁO NASZE — JEST NASZE — I BĘDZIE WIECZYŚCIE!

Święto zaślubin Polski z Bałtykiem.

PRZEBIEG WIEKOPOMNEJ UROCZYSTOŚCI W PUCKU
DNIA 10 LUTEGO 1920.

Po oswobodzeniu Poznania w serca Kaszubów wstąpiła już żywa otucha odzyskania niepodległości. Potajemnie zaczęto pracować nad stworzeniem wojskowej organizacji Pomorza, która mogła przyspieszyć i ułatwić upragnioną akcję wyzwolenia. Z całym zapałem, aczkolwiek z ogromnymi trudnościami i niebezpieczeństwami przygotowywano wybuch powstania, do którego jednak nie doszło, gdyż nie leżało to w planach naczelnej rady ludowej w Poznaniu.

Nadszedł nareszcie dzień 7 lutego 1920 r., w którym wojska niemieckie po wygłoszeniu pompatycznej mowy i oddaniu kilku salw karabinowych, oplakiwane przez kilka starych niemek, opuściły Puck ku niewypowiedzianej radości mieszkańców miasta. Komendę przejął chwilowo jeden z obywateli p. Półomski, mając w spadku po Niemcach kilka połamanych karabinów. W międzyczasie zaczęto w Pucku wznosić bramy tryumfalne i stroić miasto w chorągwie o barwach narodowych.

Dnia 10 lutego 1920 r. gen. Józef

Haller w otoczeniu świty wyruszył specjalnym pociągiem z Torunia przez Gdańsk do Pucka. Przyjazd na miejsce nastąpił ze znacznym opóźnieniem, zamiast o godz. 12-ej w południe, pociąg przybył do Pucka dopiero o godz. 15-ej. Mimo nie pogody na dworcu oczekiwały generała różne delegacje i niezliczone tłumy ludności kaszubskiej. Przybycie gen. Hallera oznajmił huk armat.

W uroczystym pochodzie wszyscy udali się nad morze, gdzie ks. Wrycza odprawił uroczystą mszę polową. Po nabożeństwie nastąpiła chwila najwznioślejsza: poświęcenie i podniesienie bandery polskiej nad polskim morzem. Następnie gen. Haller na siwym koniu wjechał w morze i przez wrzucenie doń złotego pierścienia, dokonał symbolicznego aktu zaślubin Polski z Bałtykiem. W czasie podnoszenia bandery polskiej odezwał się potężny huk armat. Nastrój i wzruszenie ludności było ogromne. Pamiętna ta uroczystość na wszystkich wywarła niezatarte wrażenie

HEMOROJDY!

CZOPKI HEMOROIDALNE

„Varicol“ (z kogutkiem)

Usuwać ból, pieczenie, swędzenie, krwawienie, zniekształcają guzy (tylaki).
Sprzedają apteki.

KRONIKA

KALENDARZYK

Luty
10
Piątek

Dziś: Scholastyki P.
Jutro: Ob. NMP. w Lour.
Wschód słońca: 7.5
Zachód słońca: 4.52

RADJO

WARSZAWA.

Piątek, 10 lutego.
11.40. Codz. Przegląd Prasy Polsk.
11.50. Kom. meteor. 11.58. Sygnał czasu.
12.05. Program na dz. bieź. 12.10. Tr. z Gdyni. 13.20. Urz. kom. PIM. 15.19. Kom. Państw. Inst. Eksp. 15.15. Kom. gosp. 15.25. Chwilka lotnicza. 15.35. Chwilka morska i kolon. 15.35. Odczyt min. H. Strasburgera. 15.50. Przemówienie. 16.00. Tr. z Gdyni. 16.25. „Przegląd wyd. perj.” 16.40. Odczyt. 17.00. Audycja „Święto Morza”. 17.23. Koncert. 17.33. Przemówienie. 17.36. Koncert z Gdyni. 17.46. Przemówienia przedst. Gdyni i wybrzeża. 17.56. Koncert. 18.29. Przemówienia. 18.14. Koncert z Gdyni. 18.29. Przemówienia. 18.35. Koncert. 18.35. Trąbka marynarska. 18.50. Kom. dla narciarzy z Krakowa. 19.00. Rozmaitości. 19.20. Wiad. bieź. 19.25. Program na dz. nast. 19.30. Feljton. 19.45. Pras. Dz. Radj. 20.00. Pogadanka muz. 20.15. Koncert symf. z Filh. Warsz. 22.40. Wiad. sportowe. 22.45. Dod. do Pras. Dz. Radj. 22.55. Kom. meteor. 23.00. Tr. z Gdyni.

WARSZAWA.

Sobota, 11 lutego.
11.40. Codz. Przegląd Prasy Polsk.
11.55. Sygnał czasu. 12.05. Program na dz. bieź. 12.10. Płyty. 13.10. Urz. Kom. PIM. 13.15. Poranek szkolny ze Lwowa. 15.10. Urz. kom. Państw. Inst. Eksp. 15.15. Kom. gosp. 15.25. Wiad. wojsk. i strzeleckie. 15.35. Słuchowisko dla młodz. 16.00. Płyty. 16.40. Odczyt. 17.00. Audycja dla chorych ze Lwowa. 17.50. Kom. Centr. Biura Hydr. 17.40. Odczyt z Wilna. 17.55. Program na dz. nast. 18.00. Muzyka lekka. 19.00. Rozmaitości. 19.20. Bież. wiad. roln. 19.30. „Na widno kregu”. 19.45. Pras. Dz. Radj. 20.00. Muzyka lekka. 20.55. Wiad. sportowe. 21.00. Dod. do Pras. Dz. Radj. 22.05. Utwory Chopina. 22.40. Feljton. 22.55. Kom. meteor. 23.00. Muzyka tan.

KATOWICE.

Piątek, 10 lutego.
11.40. Codz. Przegląd Prasy Polsk. i kom. meteor. z Warsz. 11.58. Sygnał czasu z Warsz. 12.10. Koncert z Gdyni. 13.20. Kom. meteor. z Warsz. 13.23. Kom. gosp. 15.10. Tr. z Warsz. 16.00. Pieśń w wyk. chóru marynarskiego z Gdyni. 16.25. Tr. z Warsz. 17.00. Audycja „Święta Morza”. 18.50. Kom. dla narciarzy z Krakowa. 19.00. Odczyt. 19.15. Rozmaitości. 19.25. Kom. sportowe. 19.30. Tr. z Warsz. 22.50. Program na dz. nast. 22.55. Kom. meteor. z Warsz. 23.00. Skrzynka poczt. w jez. francuskim.

—OO—

TEATR MIEJSKI W SOSNOWCU.

Dziś w piątek — z powodu generalnej próby z „Rasputina” teatr nieczynny.
W sobotę, 11 bm. o godz. 8.30 wiecz. — występ teatru żydowskiego z Warszawy z udziałem znakomitej artystki Idy Kamińskiej w sztuce M. Morozowicz - Szczepkowskiej pt. „My kobiety” („Sprawa Moniki”). Ceny miejsc od 90 gr. do 2.50 zł. Przeprowadź bilety w cukierni p. Piekarskiego.

W niedzielę, 12 bm. dwa przedstawienia: popołudniu o godz. 4-ej i wieczorem o godz. 8.15 — ostatnia nowość, głośna sztuka Tolstoja i Szczegolewa pt. „Rasputin” w wykonaniu całego zespołu naszego teatru oraz specjalnie zaangażowanego chóru rosyjskiego, którzy przy dźwiękach białej odtąd czy i odśpiewa kilka piosenek. Świetnie opanowane role, staranna wystawa, efektowne kostjomy i nieprzeciętne walory literac. i widowiskowe sztuki, wróżą jej długotrwałe powodzenie na naszej scenie, tembardziej, że dyrekcja teatru daje „Rasputina” odrazu po cenach popularnych, tj. od 49 gr. do 2.49 zł. Bilety wcześniej nabywać można w firmie Wł. Czechowski, ul. 3 maja 8.

—OO—

Z KIELC.

(k) „Tasiemkarze” hulają. Kielce również posiadają swoich „tasiemkarzy”, którzy wzorując się na swych kolegach z innych miast Polski, żądają od kupców okupu bijąc i maltretując ich przytem.

Onegdaj Moszek Welna, zam. w Sedziszowie, pow. jedrzejskiego, zameldował, że na targowisku „Pociuszka” w Kielcach Major Swiczarczyk, zam. przy ul. Piotrkowskiej wspólnie ze swym bratem Abramem wymusili od niego tytułem okupu za prawo kupowania bydła 11 zł.

Swiczarczykowie po wręczeniu im 11 zł. przez Welna, zażądali od niego większej kwoty, a gdy Moszek Welna sprzeciwił się temu pobili go dotkliwie.

Swiczarczykami zajęła się policja.

Przy uprawianiu sportów zimowych w mroźne dni niezbędny jest

KREM lub OLEJEK NIVEA

Przed wyjściem na powietrze natrzeć dobrze twarz i ręce Kremem Nivea lub Olejkiem Nivea, gdyż oba preparaty chronią cerę przed ujemnymi wpływami zbyt ostrego powietrza, usuwają popękania i zaczerwienienia skóry, a cerze nadają czysty i delikatny wygląd. Krem Nivea i Olejek Nivea wnikają łatwo w głąb skóry, ożywiają i wzmacniają ją tak, że staje się ona odporniejsza na ujemne wpływy atmosferyczne. Krem Nivea i Olejek Nivea są jedynymi na całym świecie preparatami kosmetycznymi, które zawierają Euceryt, chemicznie najbliższy do naturalnego tłuszczu skóry. Euceryt bowiem działa na cerę tak nadzwyczaj skutecznie.

Krem Nivea: zł. 0.40 do 2.60 / Olejek Nivea: zł. 1.00, 2.00 i 3.50
PEBECO, Polskie Wytwory Białostockie, Sp. Akc., Poznań 10

Zbrodnia w Szczakowej

ZABÓJSTWO INŻ. MOLTERA W OŚWIETLENIU NAOCZNYCH ŚWIADKÓW.

W ub. wtorek podaliśmy pierwsze wiadomości, odnoszące się do zagadkowej tragedji, jaka rozegrała się na dworcu kolejowym w Szczakowej, a której ofiarą padł inżynier górniczy z Katowic Kazimierz Molter, zastrzelony przez porucznika z 11-go pułku piechoty z Tarnowskich Gór, Jaeka Bętkowskiego. Dziś możemy podzielić się z czytelnikami szczegółami, wyjaśniającymi poniekąd tło i przebieg ponurej zbrodni.

W dniu 4-go b. m. odbywała się w Szczakowej, w budynku tamtejszego Sokoła zabawa taneczna „Białego Krzyża”, na której wśród licznie zebranej publiczności zauważono wielu oficerów z 11-go pułku a w gronie ich por. Jaeka Bętkowskiego, który przyjechał na tę zabawę z Tarnowskich Gór w towarzysztwie Janiny Zielkowskiej, zamieszkałej w Tarnowskich Górach, ul. Łukasika 6. Por. Bętkowski zabrał na balu do białego rana i przed godziną 7-mą przybył wraz z p. Zielkowską do poczekalni II-ej klasy na dworcu kolejowym, gdzie siadł przy stoliku

w oczekiwaniu na pociąg.

Niedługo potem zjawił się w poczekalni inż. Molter. Przechodząc obok por. Bętkowskiego pozdrowił go słowami „dobry wieczór”. Ponieważ Bętkowski nie znał Moltera, nie i to wyprowadziło inż. Moltera, nie, i to wyprowadziło inż. Moltera z równowagi. Zaczął on przedkładać Bętkowskiemu, że jako kapitan rezerwy zasługuje na to, aby jego pozdrowienie było respektowane i nalegał na por. Bętkowskiego, aby mu się uklonił. Gdy Bętkowski wzbraniał się to uczynić, obraził go Molter słownie, a bezpośrednio potem czynnie. Por. Bętkowski błyskawicznie dobył rewolwer i strzelił do Moltera, trafiając go

śmiertelnie w dławę skroń.

Wśród publiczności, która przebywała w poczekalni wynikła wielka panika. Dopiero przybycie por. Wojtasiaka i por. Pieczyńskiego z 11-go pp., którzy polecieli opróżnić poczekalnię i w ten sposób zabezpieczyć miejsce zbrodni, doprowadziło do uspokojenia wzburzonych umysłów. Wezwano lekarza, por. dr. Kawickiego, który około godziny 8-ej stwierdził zgon inż. Moltera.

Zawiadomiono o zabójstwie władze policyjne i wojskowe. Na polecenie komendanta garnizonu w Szczakowej, mjr. Seweryna zatrzymano sprawcę czynu, celem wszczęcia przeciw niemu

właściwych dochodzeń.

Zarówno por. Bętkowski, jak i jego znajoma Janina Zielkowska stwierdzili w śledztwie, że nigdy przedtem nie zetknęli się z inżynierem Molterem i że wogóle go nie znali nawet z nazwiska. Świadkiem zajścia był Stefan Sobolewski, pochodzący z Maczek, koło Szczakowej. On to zgłosił się bezpośrednio po zbrodni do por. Wojtasiaka i zaoferował się na świadka w sprawie zajścia.

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że inż. Molter w chwili zajścia musiał być chyba w stanie podniecenia, skoro zdobył się na zaczepkę kogoś, kogo nie znał i to w dodatku znajdującego się

w towarzystwie kobiety.

Por. Bętkowski stanie przed sądem wojskowym za zbrodnię z art. 225 par. 1 i 2 K. K. t. j. za zabójstwo pod wpływem silnego wzruszenia zagrożone karą więzienia od 6 miesięcy do 10 lat.

25 przemytników zagłębiowskich

w rękach straży granicznej.

W numerze wczorajszym podaliśmy pokrótce szczegóły ujęcia 25-osobowej szajki przemytniczej, która rozsypawszy się w linii tyraljerskiej „natarła” w nocy 7 bm. na „zieloną” granicę pod Brzezunami Śląskiem.

Dzięki sprytowi straży granicznej, która licząc się z taktyką przemytników, rozstawiła gęste czujki cała szajka wraz z bogatym zapasem towarów dostała się w ręce straży.

Oto nazwiska zatrzymanych w pościgu „tyraljerów”: Ignacy Pielański, Władysław Pawełczyk, Marjan Ferdyn, Józef Sokoła, Piotr Przybyła, Bronisław Dyszy, Marjan Pycia, Wacław Winter, Jan Surowiec, Ludwik Rutkowski, Wincenty Zawodny, Józef Langner, Antoni Pietrzykowski, Józef Małota, Stefan Siudak, Franciszek Koron, Piotr Hajdak, Antoni Zabiegała, Władysław Białas, Stefan Walkowiak, Józef Nobis, Władysław Mozdzeń, Władysław Kudecki. Józef

Czerski i Piotr Nowak.

Wszyscy pochodzą z Zagłębia Dąbrowskiego.

Po spisaniu protokołów karnych i zajęciu znalezionych przy nich 250 kg. owoców południowych (rodzynki, migdały, wanilja, cykuta, pomarańcze i t. d.) zostali zwolnieni.

Grzywna, jaką będą musieli uiszczyć, wynosi łącznie 4000 zł.: co na „głowę” wypadnie po 160 zł.

Ale, czy i na tę możliwość starczy przemytnikom — niewiadomo.

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK NA KOP. „HELENA”.

Onegdaj wieczorem na kopalni „Helena” wydarzył się tragiczny wypadek, którego ofiarą padł 35-letni górnik Antoni Micyk, zam. w Dańdówce.

Micyk przysypany został zwałami węgla. Na wszczęty alarm zbiegli się robotnicy, którzy w krótkim czasie wydobyli swego kolegę z pod gruzów. Nieprzytomnego, w stanie bardzo ciężkim odwieziono do szpitala.

TAJNE KONFERENCJE ENDECJI ZAGŁĘBIOWSKIEJ W KIELCACH.

Przed kilku dniami przybyli z Zagłębia do Kielc mężowie zaufania zagłębiowskiej endecji, którzy odbyli w Kielcach cały szereg tajnych konferencji.

Między innymi jedna z tych konferencji miała odbyć się w mieszkaniu prywatnym em. pułk. W. P. Pasławskiego, zam. przy Placu Wolności nr. 1, oraz przy ul. marsz. Focha.

Tematem obrad miały być sprawy finansowe stronnictwa oraz sprawa mutacji jednego z pism zagłębiowskich lub warszawskich, które byłoby kolportowane do Kielc jako miejscowe.

Zaznaczyć wypada, że endecja w Kielcach dąży już oddawna do założenia własnego pisma, jednak nie realizuje swych zamierzeń z powodu braku pieniędzy. Obecnie w związku z mającymi nastąpić wkrótce wyborami do rady miejskiej, postanowiono zdobyć jakieś takie fundusze na mutację jednego z pism, celem którego byłoby przeprowadzenie kampanji wyborczej.

Czy to się uda, wkrótce zobaczymy!

(k) Pożegnanie prokuratora Janiszowskiego. W gimnazjum im. J. Śniadeckiego w Kielcach w obecności dyrektora gimnazjum J. Sikorskiego, prezesa koła przyjaciół harcerzy przy gimnazjum im. J. Śniadeckiego Włodzimierza Niemitza oraz członków zarządu tegoż koła, pożegnanie opuszczającego Kielce wiceprezesa kieleckiego zarządu oddziału związku harcerstwa polskiego prokuratora Czesława Janiszowskiego przez harcerzy hufca kieleckiego.

Przed rozwinięty front drużyn wyszedł komendant chorągwi — Edmund Massalski, który w swym krótkim przemówieniu zaznaczył, że z powodu wyjazdu wicepr. Janiszowskiego harcerstwo kieleckie ponosi stratę dotkliwą. Komendant Massalski zwrócił się do wicepr. Janiszowskiego dziękując mu za pełną owocnych wyników jego trzyletnią współpracę z harcerstwem kieleckim na stanowisku prezesa i wiceprezesa zarządu oddziału, zaznaczając, że był on duszą zarządu oddziału i wszystko czego Z. O. dokonał było za pomocą jego inicjatywy i energii. Składając wiceprezesowi Janiszowskiemu serdeczne życzenia komendant Massalski wyraził nadzieję, że jego entuzjazm dla harcerstwa znajdzie w dziełach pole w pracy wśród harcerzy jasielskich.

W imieniu koła przyjaciół harcerstwa przy gimn. im. J. Śniadeckiego żegnał wiceprezesa Janiszowskiego prezes koła Włodzimierz Niemitz.

W odpowiedzi na przemówienia wiceprezesa Janiszowskiego oświadczył, że w pracy swej w Kielcach spotykał się zawsze z wielką życzliwością. Wkońcu swego przemówienia wicepr. Janiszowski zaznaczył, że choć wyjeżdża na długo, będzie w Kielcach częstym gościem, a z drugiej strony ponieważ będzie przebywał na Podkarpaciu słynącym z piękna przyrody i ze świetnych terenów do obozowania, ma nadzieję powitać ich tam jako przemitych gości. Okrzykiem „Czuwajcie!” zakończył wiceprezes Janiszowski swe przemówienie.

Po przemówieniach drużyny śpiewały piosenki harcerskie. Następnie I kielecka drużyna ofiarowała wicepr. Janiszowskiemu album ze zdjęciami z życia drużyny, a II-ga kielecka adres pożegnania.

Serdeczne przemówienia, śpiewy, okrzyki, wytworzyły pełną ciepłą atmosferę właściwą zebraniom harcerzy. — Wszyscy obecni z żalem żegnali wicepr. Janiszowskiego jako harcerza z ducha i bojownika idei harcerskiej oraz wielkiego przyjaciela młodzieży.

Onegdaj żegnali prok. Janiszowskiego koledzy i władze bezpieczeństwa.

(k) Groźba powodzi w pow. opatowskim. W związku z ostatnimi opadami atmosferycznymi i nagłą zmianą temperatury na terenie powiatu opatowskiego wylała rzeka Kamienna, zataplając obydwie brzozy na przestrzeni 1 km.

Według ostatnich wiadomości woda w rzece przybierała w godzinę na godzinę, zatory zaś lodowe groziły niebezpieczeństwem kilku domom i mostom w osadzie Dynków, gm. Bedzechów.

Wczoraj na miejsce katastrofy wyjechała z Kielc specjalna komisja, która po zorientowaniu się w sytuacji wyda odpowiednie zarządzenia.

Z CZELADZI.

(c) Poranek LOPP. w Czeladzi. Miejski komitet LOPP. w Będzinie z komendą straży ochotniczej w Czeladzi urządza poranek w kinie „Czary”. Na poranku wyświetlany będzie film z obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej oraz przebieg z prelekcją.

Poranek odbędzie się w niedzielę o godz. 11.

—o—

Z ZAWIERCIA.

(z) Wykład oplg. W niedzielę o godz. 11-ej rano, w sali posiedzeń sejmiku odbędzie się wykład praktyczny o masce przeciwgazowej, sposobie jej użycia i zastosowaniu, dla wszystkich urzędników komunalnych i państwowych z terenu Zawiercia.

(z) Z życia Z. Z. Z. W tych dniach odbyło się posiedzenie rady miejscowej ZZZZ przy współdziałaniu nauczycieli, a mianowicie: prof. Iskierki, Dudala i kierownika wydziału oświaty pozaszkolnej p. S. Malanowicza. Zebranie poświęcone było sprawom świetlicowym i organizacyjnym.

(z) Inspekcja sanitarna w szkole rolniczej w Koziegłowach. Onegdaj lekarz powiatowy dr. Jagliński dokonał inspekcji sanitarnej w żeńskiej szkole rolniczej w Koziegłowach.

Inspekcja wykazała dobry stan sanitarny i zdrowotny.

(z) Kursy gospodarzo - oświatowe w Górze Włodowskiej. W tych dniach w Górze Włodowskiej odbyły się 2 dni kursy gospodarzo - oświatowe, urządzone staraniem O. T. O. i K. R. w Zawierciu. Wykłady na kursach z dziedziny ogrodnictwa, pszczelnictwa i rolnictwa wygłosili instruktorzy O. T. O. i K. R. pp. W. Wereszczaka i J. Czerski. W kursach wzięło udział około 120 osób.

(z) Z działalności komisji rolnej. Pod przewodnictwem starosty Konopackiego, w obecności rady urzędu wojewódzkiego p. Czarnockiego, odbyło się posiedzenie komisji rolnej. Na posiedzeniu tem, między innymi przyjęto do wiadomości sprawozdanie z działalności instruktorów O. T. O. i K. R. za rok 1932. Następnie uchwalono budżet popierania rolnictwa w sumie 75.000 zł. na rok 1933-4. W wolnych wnioskach poruszono bardzo ważną i aktualną sprawę dla rolników powiatu zawierciańskiego, a mianowicie, postanowiono zwrócić się do władz o wyłączenie powiatu zawierciańskiego z przymusu ubezpieczenia w kasach chorych pracowników rolnych.

(z) Z sądu. W tych dniach w sądzie grodzkim odbyła się rozprawa przeciwko magistratowi z oskarżenia byłych pracowników magistratu pp. Judowej i Urbanowskiego. Zwolnieniu swego czasu z pracy, wystąpili obecnie przeciwko magistratowi o zapłatę za godziny nadliczbowe. Pretensje pp. Judowej i Urbanowskiego wynosiły z tego tytułu łączną sumę około 7000 zł. Sąd po rozpatrzeniu sprawy i wysłuchaniu wywodów obrońcy magistratu mec. Walugi, skargę oddalił, zasądając od każdego z oskarżycieli po 100 zł. na rzecz magistratu, tytułem zwrotu kosztów za prowadzenie sprawy.

—o—

Z OLKUSZA.

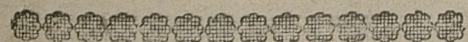
(ol) Święto papieskie. W niedzielę z okazji 11-ej rocznicy wstąpienia na tron papieża Piusa 11-go, odbędzie się w kościele parafialnym w Olkuszu uroczysta suma o godz. 11-ej, celebrowana przez ks. kanonika Frelka. Wieczorem S. M. P. jak również sodalicja marjańska w Olkuszu urządzają akademie ku czci papieża w swoich świetlicach.

(ol) Budżety gminne. W dniu 13 b. powiatowego, na którym rozpatrywane będą budżety gmin wiejskich powiatu olkuskiego na rok 1933-4.

(ol) Aresztowanie b. wójta Surowca. W tych dniach policja w Pradach wpadła na trop świadomego puszczenia w obieg 5-ciozłotowych monet fałszywych. W związku z tem aresztowano Janka Janeczka z Podlesia i Magdalene Ciszewską ze Skarżyc, siostrę b. wójta z Kroczyc, Surowca. W sprawie puszczenia w obieg fałszywków zamieszany jest b. wójt z Kroczyc, Józef Surowiec, który przyznał się do przestępstwa. Surowiec został aresztowany i odstawiony do więzienia w Kielcach, gdyż teren przestępstwa obejmował powiat włoszczowski, podlegający sądowi okręgowemu w Kielcach.

REKLAMA JEST DZWIGNIA
HANDLU!

Zabójca Celucha -- Słociński

skazany na dwa lata więzienia

przez sąd okręgowy w Sosnowcu.

10 października ub. r. ul. Kopernika w Sosnowcu była widownią krwawej napaści na obywatela z ul. Zieonej Jana Celucha, który wskutek odniesionej rany, zmarł.

Celuch wracał późnym wieczorem do domu. Na ulicy Kopernika wybiegł w pewnym momencie z ciemnego zaułka jakiś mężczyzna i po ostrej wymianie zdań z Celuchem, pchnął go nożem w serce, po czym rzucił się do ucieczki.

Celuch zalewając się krwią, padł na ziemię. Po chwili zebrał reszki sił i slaniając się na nogach, dowlókł się do swego mieszkania. Przed drzwiami opuściły go siły i upadł na progu. Przeniesiono go natychmiast do mieszkania

i posłano po lekarza. Celuch jednak zdążył tylko wyszeptać, iż napadł na niego Słociński i wyzionął ducha.

Słociński jest byłym woźnym sądu okręgowego w Sosnowcu, zamieszkałym przy ul. Kopernika 13.

Powiadomiona o zbrodni policja, wszczęła natychmiastowe dochodzenie, w wyniku którego Słociński został aresztowany i przekazany do dyspozycji sędziego śledczego.

Wstępne śledztwo ujawniło, iż morderstwo popełnione przez Słocińskiego, było wynikiem żywnionej przez niego do Celucha zawiści. Celuch starał się o rękę siostry Słocińskiego, Eugenji, z którą nawet ostatnio się zaręczył. —

Przeciwny był temu Słociński, który upatrzył na męża siostry pewnego nauczyciela z Koziegłów. Na tem tle dochodziło między Słocińskim a jego siostrą z jednej strony, a Celuchem i Słocińskim z drugiej, do ostrych starć, przy czym Słociński bił i maltretował siostrę, a Celuchowi odgrażał się zabiciem.

Krytycznego wieczoru rozegrała się tragedia, która wywołała w Sosnowcu zrozumiałe poruszenie.

Od tego czasu upłynęło cztery miesiące i wczoraj Słociński zasiadł na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym. Liczy lat 28, mały z fantazyjnie zaczesaną fryzurą, zmierzowany pobyt w więzieniu. Z chwilą wejścia sędziów na salę, wypełnioną po brzegi przeważnie mieszkańcami Pogoni, Słociński blednie i zdradza silne zdenerwowanie.

Po odczytaniu aktu oskarżenia, zabiera głos. Wyraźnie widać, że to, co ma powiedzieć, wyczuł się na pamięć. Recytuje swą mowę, jaką się i zaczyna na nowo. Do winy nie przyznaje się i twierdzi, że trzymając w ręku noż, bronił się przed napaścią Celucha, który bił go łepem narzędnikiem po głowie. Kończy słowami: „Jak to się stało, że zabiłem, — nie wiem”.

Z kolei przewija się przed sądem korowód świadków. Pierwsza staje przed sądem matka zamordowanego, Słocińska Celuch. Wśród tłumionych wybuchów płaczu na sali opisuje moment, kiedy śmiertelnie raniony syn przywlokł się do mieszkania i ułożony przez nią na łóżku, skonał.

Szeroko i na korzyść oskarżonego opisuje tragiczne zajście narzeczona Słocińskiego.

— „Kiedy krytycznego wieczora spacerowałam ze Słocińskim po ul. Florjańskiej i Kopernika, Celuch kilkakrotnie dochodził do nas i żądał rozmówienia się ze Słocińskim. W pewnym momencie, około godziny 10-ej Celuch podszedł znowu. Słociński, widząc, że Celuch ma złe zamiary, rzucił palto na ziemię i począł uciekać. Zabrałam palto i ucieklam także do domu. Gdy po chwili wyjrzałam, widziałam, jak Celuch się zataczał...”

Następny świadek Eugenja Słocińska, siostra oskarżonego, a była narzeczona zamordowanego, ku widocznej niechęci obecnych na sali, wyraża się o swym byłym narzeczonym niepochwlebnie. Z zeznań jej widać, że stara się obronić tylko brata, co potwierdza zresztą zeznanie następnego świadka, przyjaciółki Słocińskiej, Heleny Ubysz, która twierdzi, że Słocińska chciała wyjść za Celucha i że tylko Słociński stał temu na przeszkodzie.

Świadek Florentyna Konopka widziała zajście ze swego okna. Słyszała jak Celuch i Słociński kłócili się, używając nieparlamentarnych słów. Wesolota na sali wywołuje jej oświadczenie na pytanie powoda cywilnego rodziny poszkodowanej p. Eibenschütza, że kłótnię tę słyszała z odległości 40 kroków. Odmierzyła je, idąc... do prokuratora. Jeden z ostatnich świadków, którzy kolejno zeznawali raz na korzyść sp. Celucha, to na korzyść oskarżonego, zeznawala Stefania Szlachta, koleżanka Słocińskiej. Słocińska żaliła się przed nią, iż w domu nie pozwalają jej wyjść zamąż i że brat ją bije.

Rozprawa trwała cały dzień. Po skończonym przewodzie, zabrał głos prokurator Bulanda, który w rzeczowo ujętym przemówieniu, domagał się surowego ukarania zabójcy.

Z kolei przemawiał pełnomocnik rodziny zmarłego, poczem mowę obrończą wygłosił obrońca oskarżonego mec. Koenig.

Po godzinnej naradzie przewodniczący sędzia Wierzbicki ogłosił wyrok, skazujący Słocińskiego na dwa lata więzienia z zaliczeniem aresztu prewencyjnego, zasądając na rzecz rodziny zamordowanego 188 zł. odszkodowania.

Prokurator i obrona zapowiedziały apelację.

Cuda nowoczesnej chirurgji.

Serce można już zeszywać.

Nauce znane są liczne wypadki, w których osoby po otrzymaniu śmiertelnej rany w serce, zachowywały pełną świadomość i niekiedy zdobywały się jeszcze na bardzo poważny wysiłek fizyczny.

Klasycznym przykładem jest tu cesarzowa austriacka Elżbieta, zaszytletowana dnia 10 września 1898 r. przed hotelem Beau Rivage w Genewie.

W chwili zamachu cesarzowa potoczyła się i upadła na ziemię, lecz niebawem podniosła się i udała się po schodach na statek. Tutaj wprawdzie opuściła się na ławkę, lecz przytomności nie straciła. Nikt z otoczenia cesarzowej nie przypuszczał, że jest ona tak ciężko ranna. — Gdy statek ruszył, zauważono krew. Cesarzowa wciąż jeszcze odpowiadała przytomnie na wszystkie pytania. Dopiero kiedy przeniesiono ją do hotelu, straciła przytomność.

Podobnych wypadków przytoczyć można bardzo wiele, dostarczyła ich ofiarie wojna światowa. Co więcej, wiemy dzisiaj, że otwarte rany serca nieraz się... goją.

Niebezpieczeństwo ran sercowych do pewnego stopnia zostało usunięte, względnie zmniejszone, od kąd chirurgja potrafi zaszywać rany sercowe. Poza tem zaczęto stosować dla ożywienia funkcji serca bezpośrednią iniekcję. W każdym razie wszelki wysiłek fizyczny przy ciężkich ranach serca jest szkodliwy i przyspiesza śmierć.

Rany postrzałowe w serce, są bardziej niebezpieczne, niż rany od pchnięcia nożem. Medycyna nie zna wypadku kiedy postrzelony w serce został ocalony, chociaż nie ulega wątpliwości, że i po przedziurawieniu serca kulą, osobnik taki zachowuje jeszcze przez pewien czas przytomność umysłu, co stwierdzić się dało u samobójców, którzy potrafili sobie wpakować w serce kilka kul.

Mniej niebezpieczne niż strzały w serce, są strzały w głowę. Rany te nie zawsze pozbawiają przytomności. Postrzał, nawet przez sam środek mózgu, wtedy dopiero powoduje niezdolność do działania, jeżeli uszkodzone zostały poważniejsze arterje mózgu.

Co to jest „słaby charakter”?

SŁABOŚĆ TĘ MOŻNA JEDNAK WYLECZYĆ.

Określając człowieka o chwiejnym charakterze mianem „słabego”, nie przypuszczamy nawet, że wyraz ten będący synonimem przymiotnika „chory”, ma istotnie wiele wspólnego z tem pojęciem.

Najnowsze badania psychologii indywidualnej dowodzą, iż słabość charakteru zależna jest istotnie od pewnego niedomagania czy też braku fizjologicznego.

Zagadnienie to od dłuższego czasu jest przedmiotem specjalnych badań, prowadzonych pod kierownictwem uczonego amerykańskiego, prof. dr. Alfreda Adlera przy czynnym współdziałaniu najbliższego jego współpracownika dr. Erwina Krausa, którzy dzięki swym doświadczeniom poczynili bardzo ciekawe spostrzeżenia.

„Słabymi charakterami” nazywamy zazwyczaj ludzi, nie posiadających wyrobionej siły woli, podlegających wpływowi ubocznym, niezdecydowanych w wyborze określonego kierunku w życiu.

Bywają jednak wypadki, że tak że jednostki o silnej indywidualności podlegają częściowo pewnemu osłabieniu charakteru, a dzieje się to najczęściej pod wpływem ciósów moralnych, trosk natury materialnej, chorób i t. p.

Pewien artysta, obdarzony przez naturę wielkim talentem, a przez

los świetnymi warunkami życia, cierpiał mimo to na manję prześladowczą i uroił sobie, że zamało zarabia, że na starość czeka go nędza.

Podlegając łatwo wpływom zewnętrzny dał się wyzykać jakimś oszustowi, wpadł w depresję i myślał nawet o samobójstwie. Podano go obserwacji psychologicznej przy czem okazało się, że słabość jego charakteru miała swe źródło w dzieciństwie, albowiem, zbyt nie rozpieszczanie uczyniło go niezdolnym do życia.

Dr. Krauss, który ostatnio wygłosił w Wiedniu interesujący odczyt na temat psychologii indywidualnej, opowiada także o innym charakterystycznym wypadku.

Pewien kompozytor miał osobliwą obawę przed kobietami i trzymał się od nich zdala, uważając, że przeszkadzają mu one w urzeczywistnianiu jego zamiarów artystycznych.

Poddano go badaniu psychologicznemu, które wykazało, że mężczyzna ów, pozbawiony w dzieciństwie ręki macierzystej, oddany został pod opiekę bony i był wyśmiewany przez swych starszych braci, którzy uważali go za upośledzonego. Odpowiednio leczony, pozbył się jednak w krótkim czasie swej chorobliwej awersji.

Kolejarz

z Sosnowca
przeszedł wraz z całą rodziną na judaizm.

W palacu cadyka z Góry Kalwarji, Reb Altera, odbyła się przy udziale gro na patryjarchów, przedstawicieli rólw najstarszych i myślicieli talmudycznych, wielka uroczystość. Ze stołów, nakrytych białymi obrusami, uśmiechały się do gości lby karpi nadziejących z marchewkami w pysku. Na komoście lśniły w świetle gazolinowych lamp in dyczki i gęsiny, pływające w tłuszczu, i peklowane wytrawną ręką samej cadykowej.

Uroczystość ta miała łączność z przejęciem na judaizm kolejarza z Sosnowca.

Od niejakiego czasu zauważono, że kolejarz Mikołaj Niebrała przestał pić i zaczął opowiadać niestworzone rzeczy. Wezwano lekarza, który orzekł, że jest to wstrząs nerwowy, spowodowany prawdopodobnie przeżyciami i że wstrząs ten przemienie. Jednak stan chorobowy ulegał pogorszeniu. Mikołaj wypadł w psychozę religijną, oświadczając, że musi przejść na judaizm, gdyż tak mu kazal jego pradziad, którego widział we śnie.

Obrządek przejścia Mikołaja Niebrały na judaizm odbył się w rabinacie krakowskim. Wraz z nim zmienili wiarę żona jego i dwoje dzieci.

Po okresie rekonwalescencji, Niebrała zamieszkał w Otwocku przy ul. Krzywej nr. 20. Obecnie ma być wysłany na koszt największych cadyków na zamieszkanie do Palestyny.

W kołach cadyków rozgorzała poważna walka na temat, czy należy Mikołaja Niebrałę, któremu nadano imię Abram, uważać za świętego, czy też nie. Góra Kalwarja stanęła na stanowisku, że jest to święty, który wymaga wyjątkowej opieki i honorów. Natomiast dyplomaci z dworu cadyka w Aleksandrowie są innego zdania. Niebrała wyjeżdża do Palestyny w przyszłą środę. Odprowadzać go będzie delegacja cadyka z Góry Kalwarji z konsulem Izaksonem na czele. Minister spraw zagranicznych. Icie Majer Lewin, przysłał swego zastępcę, przedstawiciela korpusu dyplomatycznego, p. Jankla Marchowkę. Rabin Potasznik rozpoczął wróby z chórem śpiewaków, który na pożegnanie Niebrały wykona pienia oryginalne, kompozycji cadyka z Modrzyce.

—00—

ZE SPORTU.

NOWE WŁADZE K. S. „RUCH” W SOSNOWCU.

Na rocznym walnym zebraniu K. S. „Ruch” w Sosnowcu, wybrano nowy zarząd, który ukonstytuował się następująco: prezes — R. Szadokierski, wice prezes — W. Wojtyra, J. Sygula, sekretarz — E. Komaniewski, zastępca — F. Drzewiecki, skarbnik — A. Chała, kierownik sportowy — J. Sliwa, gospodarze — W. Wójcik, P. Mikołajczyk, R. Makiela.

Członkowie: J. Michalski, I. Sygula i St. Morawiec. Komisja rewizyjna. Wł. Kamiński, R. Wycieślak i A. Przybylski.

Lokal klubu mieści się w związku kolejarzy polskich, Sosnowiec, 3 maja 14.

Matkil

Żądajcie w aptekach i skład. apt. higieniczn. przy-sypki dla dzieci

„Puder Dzidzi”

(z kogutkiem)

utrzymującej ciało dziecka w zdrowiu i czystości.

Dziś podwójny program
I
HARRY PIEL w filmie
W Pogoni za Czarną Maską
II
ALBERT PREJAN w filmie
SYN MIMOWOLI

TEATR MIEJSKI w SOSNOWCU
telefon 2-03

W NIEDZIELE, dnia 12 lutego b. r.
popołudniu o godz. 4-ej i wieczorem o 8.15 dwa przedsta-wienia po cenach popularnych od 49 gr. do 2.49 zł.

RASPUTIN

głośna sztuka w 8 obrazach Aleksego Tolstoja i Pawła Szczegolewa.

Przedprzedaż biletów w firmie Wł. Czechowski.

DZIŚ PREMJERA!
Najweselejszej komedji polskiej p. t.

ROMEO I JULCJA

W rolach gł: ZULA POGORZELSKA, ADOLF DYMSZA, TOM, SIELAŃSKI I FERTNER.

UWAGA. Pomimo wielkich kosztów ceny miejsc nie podwyższone

Początek 1 seansu o godz. 4-ej, w niedzielę o godz. 2-ej.

Przyjmę inteligentną młodą pannę,

przystojną, o miłym wyglądzie i z dobrego domu w wieku od 20—25 lat do wychowywania dwojga małych dzieci i za gospodynię.

Oferty składać do Administracji Expressu z podaniem warunków pod „Inteligentna”.

Syndyk Tymczasowy masy upadłości Saula Friedlera, handlującego w Będzinie przy ul. Potockiego nr. 3, zawiadania wierzycieli masy, że dnia 20 lutego 1933 roku w wydziale handlowym Sądu Okręgowego w Sosnowcu odbędzie się zebranie wierzycieli upadłości celem wysłuchania sprawozdania syndyka tymczasowego, zawarcia układu z upadłym, ewentualnie utworzenia związku wierzycieli i wyboru syndyka ostatecznego. Powyższe zebranie odbędzie się o godzinie 10-ej rano.

Syndyk Tymczasowy
(—) P. MAJTŁIS, adwokat.

DROBNE OGŁOSZENIA

POSADY I PRACE

POTRZEBNA ondulatorka manicurzystka w jednej osobie zaraz. Zakład fryzjerski Coloseum, 1 maja 6.

KUPNO I SPRZEDAŻ

KUPIE instrumenty używane kornet, kontrabas, flet, klarnet, Niwka, Kancelaria parafjalna.

Zgubione dokumenty

po 4 grosze za 1 wyraz.

SOSNOWSKI JÓZEF zgubił książeczkę Kasy Chorych nr. 20845, którą unieważnia.

UNIEWAŻNIA się zgubiony weksel na 500 zł. z wystawienia Chaima Fajnera, zam. w Piekoszowie na zlecenie Antoniego Kozłowskiego z Jaworzni, gm. Piekoszów.

JÓZEF TRAJMAN zgubił portfel, w którym znajdował się dowód osobisty wydany przez magistrat m. Będzina, kartę rejestracyjną wydaną przez magistrat m. Będzina i różne papiery, które się unieważnia.

STEFAN BOROWIECKI zgubił książkę Kasy Chorych wydaną w Olkuszu nr. 12131.

SZLAMA RUSZYNOWICZ zgubił książeczkę wkładową, wydaną przez Bank Kupiecki w Będzinie znalazcę uprasza się o zwrot za wynagrodzeniem Będzin, Kollataja 3.

ŁÓREK RYSZARD zgubił książkę wojskową i kartę mobilizacyjną wydaną przez PKU. Sosnowiec oraz dowód osobisty wydany przez gm. Strzemieszycze Wielkie.

Zycie gospodarcze.

GIELDA.
Warszawa, 9. 2.

Berlin 212.1
Belgia 124.2
Holandia 358.9
Londyn 30.57
Nowy Jork 8.92.2
Nowy Jork (kabel) 8.92.6
Paryż 34.86
Praga 26.42
Szwajcaria 172.35
Włochy 45.7
Czerwoniec 1.1

PAPIERY LOKACYJNE.

3 proc. poź. bud. 44.00
Dolarówka 59.00
5 proc. poź. konw. 43.00
10 proc. poź. kol. 101.5
5 proc. poź. kol. 37.75
6 proc. poź. dol. 59.00
7 proc. poź. stab. 57.00
4 proc. poź. inwest. 105.00

HUMOR.

ZGODA.

— Już od dwóch miesięcy noszę się z zamiarem zadania pani, panno Lizzi, pewnego pytania.
— Ja również od dwóch miesięcy pragnę dać panu odpowiedź na tego pytanie.

MOJKA JAN zgubił książkę wojskową, wydaną przez PKU. Wadowiec.

SKWARCZYŃSKI JÓZEF unieważnia zgubione świadectwo 1-o egzaminu nauki zycielskiego wydane w Sosnowcu oraz nominację na kierownika szkół w Strzemieszycach Małych.

Różne

DO wydzierżawienia koncesja restauracyjna. Wiadomość Będzin, pl. Prez. Mościckiego 7.

SAPIŃSKIEMU JANOWI skradziono legitymację berobocia wydaną przez magistrat w Dąbrowie Górni, kartę mobilizacyjną wydaną przez PKU. Będzin, świadectwo zawarcia małżeństwa, wydane w Dąbrowie oraz patent IV-ej kategorii wydany w Katowicach na Władysława Tabaka.

OLLA

NIE PRZERWATYWY! lecz wyraźnie PRZERWATYWY „OLLA”

winił Pan żądać, zaś rzekomo równie dobrze „NASŁADOWNICTWA” jak najenergiczniej odrzucać.

Prawdziwe Jedyne z nazwą „OLLA” i z marką GLOBUS

symbolem światowej sławy na każdej kopercie

Ogłoszenie

Do Rejestru Handlowego Sądu Okręgowego w Sosnowcu wpisano:

Dnia 10 grudnia 1932 r.
A. 5767. „Dawid Szlama Klajnplac” sprzedaż art. spożywczych w Dąbrowie Górniczej, ul. Okrzei 25. Firma istnieje od r. 1932. Właściciel Dawid Szlama Klajnplac, zam. tamże.

Dnia 13 grudnia 1932 r.
A. 5768. „Szmul Rozdział” handel ga lanterji, pończoch i trykotaży w Będzinie, św. Jana nr. 6. Firma istnieje od r. 1922. Właściciel Szmul Rozdział, zam. tamże.

A. 5769. „Drukarnia „Stella” Leonja vel Laja Checińska” zakład drukarski w Sosnowcu, ul. Modrzejowska nr. 18. Firma istnieje od r. 1932. Właściciel Leonja vel Laja Checińska, zam. w Sosnowcu, ul. Ludwika Mierosławskiego nr. 2. Na mocy aktu intercyzy, zeznanego w dniu 27. 6. 1929 przed zast. not. Szczepkowskiego w Sosnowcu za N. Rep. 583 pomiędzy małż. Checińskimi została ustanowiona wyłączność majątku i wspólność dorobku.

A. 5770. „Władysław Cypliński” — sklep rzeźniczy w Będzinie, ul. Małachowskiego N. 58. Firma istnieje od r. 1929. Właściciel Władysław Cypliński, zam. w Sosnowcu, ul. Będzińska nr. 13.

A. 5771. „Władysław Cypliński” sklep rzeźniczy w Sosnowcu. Będzińska nr. 13 Firma istnieje od r. 1919. Właściciel Władysław Cypliński, zam. tamże.

ZMIANY W DZIALE A.

Dnia 4 listopada 1932 r.
A. 5572. „Luzer Grajcer” w Sosnowcu. Wykreślono firmę z rejestru z powodu zlikwidowania przedsiębiorstwa.

Dnia 8 listopada 1932 r.
A. 2254. „Julja Kusto” piekarnia i sprzedaż art. spożywczych w Sosnowcu. Wykreślono firmę z rejestru z powodu zlikwidowania przedsiębiorstwa.

Dnia 16 listopada 1932 r.
A. 5684. „Aniela Sikora” kol. Feliks, kolo Strzemieszycze p. Kazimierz. Na mocy aktu, zeznanego dnia 5.IX 1932 r. przed not. Kalczyńskim w Sosnowcu, za N. Rep. 1319 udzielono samodzielnej prokury Melchjorowi Pasichowi, za wyjątkiem wydawania i podpisywania w imieniu firmy weksli, czeków i innych zobowiązań pieniężnych, które to czynności prokurent Melchjor Pasich ma prawo wykonywać tylko łącznie z właścicielką firmy Aniela Sikora.

Dnia 19 listopada 1932 r.
A. 931. „Berek Ernst” w Sosnowcu. Wykreślono firmę z rejestru z powodu zlikwidowania przedsiębiorstwa. Sąd Okręgowy w Sosnowcu, Wydział Handlowy decyzją z dnia 23 września 1932 r. postępowanie zapobiegawcze firmy „Berek Ernst” w Sosnowcu ukończył z dniem 27 sierpnia 1932 r.

A. 493. „Izrael Regirer” w Będzinie. Sąd Okręgowy w Sosnowcu, Wydział Handlowy wyrokiem z dnia 23 września 1932 r. ogłosił upadłość Izraelowi Regirerowi, prowadzącemu skład apteczny w Będzinie, oznaczając tymczasowo termin otwarcia upadłości na dzień 24 sierpnia 1932 r. Kuratorem upadłości mianowany został adw. P. Majtłis, zam. w Sosnowcu.

A. 1755. „Tartak parowy „Michałówek” A. Golebiowski i B. Bugajer w Łazach. Wykreślono firmę z rejestru z powodu zlikwidowania przedsiębiorstwa.

Dnia 30 listopada 1932 r.
A. „L. Kuśmierski i E. Pintscher” w Zawierciu. Nazwa firmy obecnie brzmi „Ludwik Kuśmierski” sprzedaż manufaktury i artykułów radio i elektro - technicznych. Wykreślono Ernesta Pintschera.

A. 5400. „Dawid Szwajcer” w Sosnowcu. Sąd Okręgowy w Sosnowcu, Wydział Handlowy wyrokiem z dnia 4 listopada 1932 r. udzielił firmie „Dawid Szwajcer” w Sosnowcu, Modrzejowska N. 26 odroczenia wypłat na okres trzech miesięcy t. j. do dnia 4 lutego 1933 r. Nadzorca sądowym został zamianowany Herman Oliner, zam. w Sosnowcu, Czysza 7.

c. d. n.